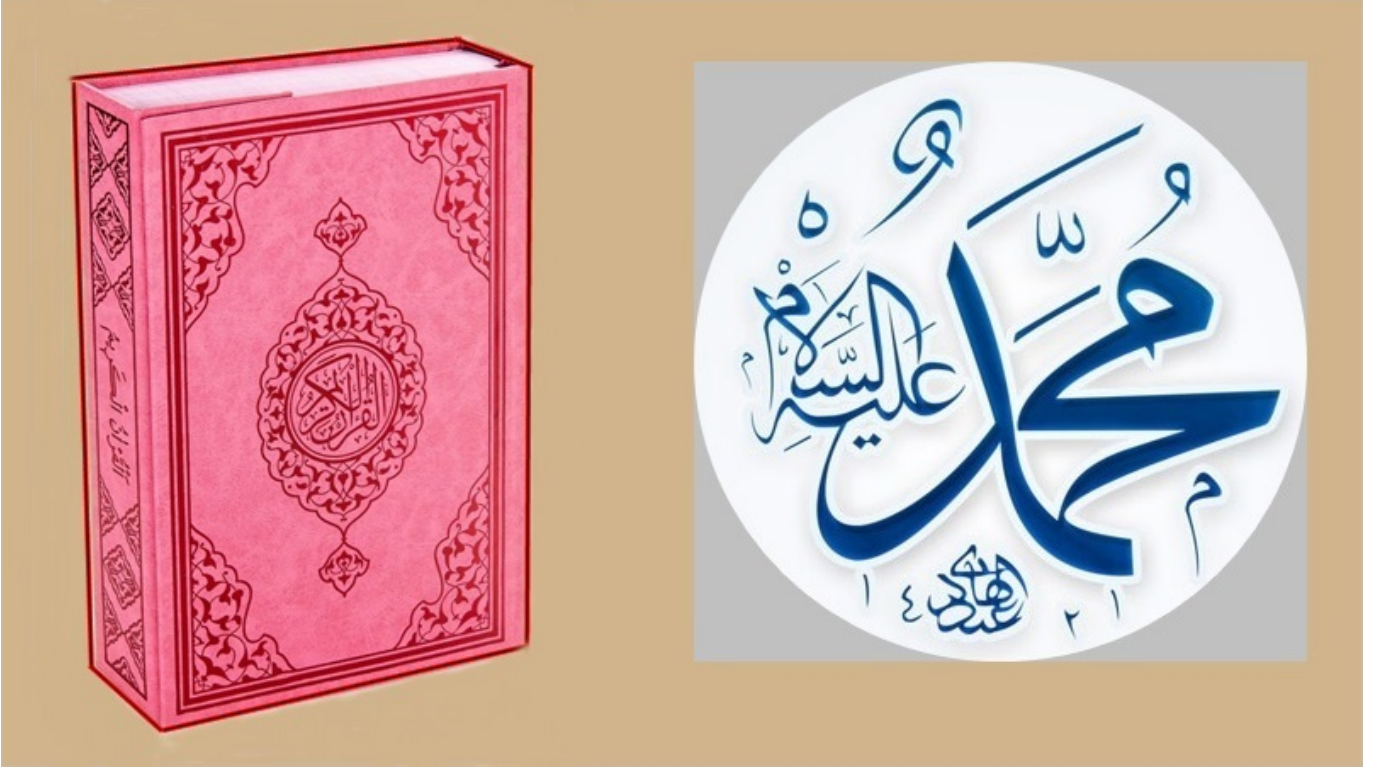

Kur'an Sünetsiz, Sünnet De Kur'ansız Düşünülemez

Mehmet Kırkıncı

Bazı ehliyetsiz insanları görüyoruz ki, yalnız Kur'an-ı Kerim'in getirdiği İlâhî hükümleri kabul edip, dinin diğer temel kaynakları olan sünnet, icma ve kıyas'ı reddediyorlar. Maksatları ise, halkın itikadını bozmak ve saptırmaktan ibarettir. Bunlar, Kur'an'ı tek mezhep kabul edip, sünnet-i Peygamberiyeyi ve İslâm'ın diğer delillerini hafife alırken, işlerine gelen hadisleri kabul edip, gelmeyenleri reddederler.

Malumdur ki, Müslümanlar Kur'an-ı Kerim'de nazil olan İlâhî hükümlere inanıp onlara uymaya mecbur oldukları gibi, hadislerle buyrulan dinî hükümleri de kabul etmeye mecburdurlar.

Bunlar, asırlardan beri tefsir, hadis, fıkıh ve diğer sahalarda yazılmış olan, bütün ilim ve fikir ehlinin takdirini kazanan çok kıymetli eserleri hiç dikkate almazlar.

Evet, Kur'an-ı Azimüşşan'ın gölgesine sığınarak yanlış yönlendirmede bulunan bir kimse, hiç olmazsa şunu bilmelidir ki; bir Müslüman'ın ne kadar bilgisiz de olsa Kur'an-ı Azimüşşan'ın Allah kelamı olduğuna katiyyen şüphe ve tereddütü olmadığı gibi, sünnet-i seniyyenin de İslâm'ın ikinci bir delili ve dayanak noktası olduğunu kesin olarak bilir ve öyle de inanır.

Şu halde, "İslâm dininin esası yalnız Kur'an'dır, biz yalnız onda olan hükümler ile amel ederiz, onun haram dediğine haram, helal dediğine helal deriz." diyerek, sünneti dikkate almamak, ona kıymet vermemek, Peygamberimiz (asm)'in değerini ve görevini idrak etmemektir. Kur'an'ı tebliğ eden ve en başta tefsir eden O'dur.

Peygamberimiz (a.s.m.) bir hadis-i şerifinde şöyle buyurmaktadır:

"Bana Kur'an-ı Kerim ve onunla birlikte, bir onun kadarı daha (yani sünnet) verildi. Bir kişiye, koltuğuna yaslanmışken hadisim ulaşır da, 'Aramızda Allah'ın kitabı var, ondaki helali helal, haramı da haram sayarız.' derse (bilsin ki) Resûllullah'ın haram kıldığı da Allah'ın haram kıldığı gibidir." (Ebu Davud, Sünnet, 6, İmare 33; Tirmizi, İlim 10)

Ulemanın bir kısmı şöyle der: Sünnetin getirdiği her hükmün, uzak veya yakın, Kur'an'da aslı vardır. Sünnet, sonuçta Kur'an'a ulaştırır. Onun öz hâlinde anlattığını açıklar, anlaşılmayan konuları ise açığa kavuşturur.

Şatıbî, Kur'an ile yetinme fikrine sahip olanların sünnetten ayrılan nasipsiz kişiler olduğunu söyledikten sonra, "Bid'at ehlerinden birçoğu hadisi terk edip Allah'ın kitabını yanlış yorumlayarak hem kendileri sapıtı, hem de başkalarını sapıttırdılar." der.

"Muhakkak ki, O zikri (Kur'an'ı) biz indirdik biz, şüphesiz O'nun hıfzedicisi de biziz." (Hicr, 15/9) âyeti de Kur'an-ı Azimüşşan'ın lâfızları gibi manalarını da muhafaza etmeyi garanti altına almıştır. İslâm âlimleri buradaki korumanın Kur'an'ı olduğu gibi sünneti de kapsadığını beyan etmişlerdir. Bu âyet-i kerime Kur'an'ın tefsir ve izahı mahiyetinde olan Peygamberimiz (asm)'in sünnet ve hadislerini de yani "Biz sana Kur'an'ı, insanlara indirilen hükümleri beyan etmen için indirdik." (Nahl, 16/44) âyeti ile teminat altına almıştır. Çünkü âyette bildirilen "beyan" Kur'an'ın manasındandır. Bu beyan ise ancak Peygamberimiz (asm)'in sünnet ve hadisleri ile olur.

"... Resûlullah'ın size getirdiklerine yapışınız. O'nun size yasak ettiği şeylerden de uzak olunuz. Allah'dan korkunuz. Çünkü Allah'ın vereceği ceza ağırdır." (Haşr, 59/7). Elmalılı Hamdi Yazır Hazretleri tefsirinde bu âyete şöyle meal verir: "Peygamber size her ne verdiyse onu alın, almayın dediğini almayın, yapmayın dediğini yapmayın ve Allah'tan korkun da Allah'ın ve Peygamber (asm)'in emirlerine karşı gelmekten ve birbirinizin hakkını yemekten, devlete hıyanet eylemekten sakının..."

Şu hâle göre Kur'an sünnetsiz, sünnet de Kur'ansız düşünülemez. Bunlardan birini ihmal etmek, İslâm dinini anlamamaktan doğan bir hastalıktır ve bir dalalettir. Tabiri caiz ise Kur'an bir güneş ise sünnet-i seniyye onun ziyasıdır. Birisi için diğeri feda edilmez.

Evet, nasıl Cenâb-ı Hak, hafızlar ile Kur'an'ı hıfz (muhafaza) etmişse, İslâm âlimlerinin vasıtası ile de sünnet ve hadisleri muhafaza etmiştir.